

Til Cavlingkomiteen,
Dansk Journalistforbund
Gl. Strand 46
1202 København K

Jeg vil gerne indstille journalisterne Jonatan Placing, Michael Klint og Søren Kristensen fra DR Dokumentar, til årets Cavlingpris for programserien De dyre direktører.

De tre har på forbilledlig vis kastet nyt lys over lønkontrakterne på direktionsgangene i det offentlige. Afdækningen dokumenterer, at mens man har sparet benhårdt i ydelserne til borgerne og blandt medarbejderne på gulvet i regioner og kommuner, så lader skattekronerne til at sidde helt anderledes løst når det gælder belønning af toppen af den offentlige fødekæde.

Det er public service fjernsyn i sin reneste form, og programmerne sætter for alvor gang i blodtrykket, for her afsløres det ene groteske eksempel efter det andet på offentligt ansatte direktører, der får både i pose og sæk. Fx når offentlige topchefer får udbetalt fratrædelsesgodtgørelse for blot at blive genansat dagen efter i samme stilling, eller når de får tre års løn med sig i fratrædelse og derefter får nyt job – og derved kan opnå dobbeltløn i årevis på skatteydernes regning.

Kommunalekspert Roger Buch udtrykker sig således i programmerne efter de talrige eksempler:

”I forhold til borgere der er handikappede, i forhold til borgere, der er arbejdsløse, der går kommunerne meget ofte til grænsen. Altså i forhold til at holde mest muligt på pengene og se, om man kan presse reglerne sådan, at man slipper for at betale ydelser til borgerne. Men lige præcis på det her chef-område, der er det helt tydeligt, at man tænker stik modsat. Altså hvordan kan man gå til grænsen i forhold til, at aflevere penge til de ansatte. Det må man bare sige, det er virkelig uforståeligt og slet ikke i overensstemmelse med den økonomiske situation, som den offentlige sektor generelt står i, og som mange kommuner står i nemlig, at kassen er halvtom.”

Det lader ganske enkelt til, at en bundusund lønkultur har fået lov til at vokse og vokse i toppen af det offentlige Danmark, uden et kritisk eftersyn har sagt stop.

Men selvom det er forargeligt i sig selv, det der afdækkes i programmerne, så bliver man som seer løbende gjort opmærksom på, at det her berører en langt større samfundsdebat om, at afstanden mellem de rige og dem på gulvet bliver stadig større.

På den måde forener programmerne elegant de uhyrlige konkrete eksempler på lønfrås, med den overordnede samfundsudvikling. Det er væsentligt, grundigt og krævende journalistisk arbejde, der gør os klogere på mørkelagte urimeligheder i samfundet, og holder magthaverne ansvarlige for deres handlinger.

Derfor bør journalisterne Jonatan Placing, Michael Klint og Søren Kristensen fra DR Dokumentar have årets Cavlingpris.

Venlig hilsen

Matias Seidelin, journalist, Jyllands-Posten.